

De Jokkebrokken

(Die Kassen sind leer)

Blijspel in drie bedrijven

door

WOLFGANG BRÄUTIGAM

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE JOKKEBROKKEN- DIE KASSEN SIND LEER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WOLFGANG BRÄUTIGAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Alard Gelders - voormalig masseur en eigenaar van het kuurhotel; door pech achtervolgd, maar de moed niet opgevend
- Jasper Verheul - rechterhand van Alard, met hart en ziel verknocht aan het hotelleven en een gehaaid plannenmaker
- Eef Verheul - broer van Jasper, met geen andere interesse dan ooit een groot acteur te worden
- Hanna Verheul - weduwe en moeder van Jasper en Eef; in haar eentje een elektrohandel runnend
- Margret Stoffels - zus van Hanna, met een huisartspraktijk, even-eens weduwe, maar niet van plan dat eeuwig te blijven
- Sandy Dwingelo - het liefje van Eef en hartstochtelijk van plan metter-tijd een bekwaam arts te worden
- Melanie Dwingelo - nichtje van Sandy en het inmiddels al geschopt hebbend tot vakbekwaam elektricien
- Gijsbert Dwingelo - vader van Melanie, eigenaar van een hotelketen, en, als weduwnaar, ook nog oog hebbend voor vrouwelijk schoon
- Hilmar Dwingelo - broer van Gijsbert, gepassioneerd acteur en tevens de vader van Sandy
- Servaas Ederveen - als medewerker van een zorgverzekeraar onderweg met goed nieuws, maar niet als zodanig gewaardeerd
- Laura Wielinga - vertegenwoordigster van reisbureau De Pelikaan, met veel goede wil en nog meer organisatietalent

DECOR:

Het stuk speelt in de ontvangsthal van een hotel, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is een open doorgang naar de kamers, lift, sauna etc. In de korte kant rechts de deur naar de keuken. In de brede achterwand, overwegend links, een open doorgang naar buiten. Tegen de achterwand, overwegend rechts, de balie, zo gesitueerd, dat ze door een medewerker zowel van links als rechts betreden kan worden. De achterwand van deze balie kan naar eigen goeddunken, maar helemaal links ervan moet in elk geval een kastje zijn, waarvan het deurtje gemakkelijk bereikbaar is en geopend kan worden. Eveneens tegen die achterwand een bord met een aantal kamersleutels. Op de balie o.a. een telefoon en een bel, via welke men zich kan melden door erop te slaan. Tot het interieur behoren verder een zithoek op de voorgrond, en tegen een der wanden een gewone tafel met enige zitgelegenheid. Ergens dient

een lichtsakelaar te zijn. Ook moet er, misschien in een hoek, een drinkwaterautomaat zijn, met een houder vol kartonnen bekertjes. De verdere aankleding kan naar eigen goeddunken.

P.S. Een andere optie voor de open doorgang naar buiten - in de tekst in de achterwand gesitueerd - is de korte kant links voren. De andere open doorgang, naar de kamers etc., kan dan overwegend links, in de achterwand geplaatst worden.

EERSTE BEDRIJF

Alard: (*zit ergens met een brief in zijn handen*) Nu gaan die smeerlappen van de bank ons ook nog een deurwaarder op het dak sturen!

Jasper: Man, jij laat je toch ook door iedereen bangmaken! Je moet eens wat meer van je af durven te bijten!

Alard: Ja, jij hebt makkelijk kletsen.

Jasper: En nu eens eerlijk, Alard, (*doelt op het papier, dat aan de binnenkant van de kastdeur zit*) wat zeg je nou van dit rollenschema?

Alard: (*onzeker*) Ik weet het niet, Jasper.

Jasper: (*kwaad*) Meneer weet het niet! De deurwaarder staat al op de stoep en jij weet het nog niet! Alard, word wakker! Dit is je laatste kans om het kuurhotel van de ondergang te redden!

Alard: Weet je, Jasper, het is lang niet slecht, maar in feite is het ook niets anders dan bedrog.

Jasper: Ach wat, jij met je bedrog! Die van reisbureau De Pelikaan zoeken een florerend kuurhotel, dus krijgen ze het ook. Anders worden we nooit opgenomen in hun speciale catalogus voor gerichte gezondheidsvakanties.

Alard: Ik weet het, Jasper, ik weet het.

Jasper: En je hebt ons faciliteitenpakket toch ook aan dat ziekenfonds voor particulier verzekerden doorgegeven. Heb je daar al iets van gehoord?

Alard: Nee, en dat verwacht ik ook niet meer. Dat is immers al twee maanden geleden. (*de telefoon gaat over, hij neemt op, met matte stem*) Kuurhotel Zonfontein... nee, met de directeur persoonlijk... O ja, graag, want haast alle kamers staan leeg... Oh, nou ja, dan niet. (*hangt op, mistroostig*) Een hotel waar niets te doen is, willen ze niet.

Jasper: Verdraaid, Alard, op die manier wordt het nooit wat! Je zou toch op zijn minst aan de telefoon een beetje kunnen overdrijven!

Alard: Nee, dat kan ik niet. Telkens als dat ding overgaat, moet ik erop bedacht zijn, dat het de deurwaarder is.

Jasper: Nou en? Zo iemand moet je net je tanden laten zien!

Alard: Je kunt me wat. Dan neemt hij me die ook nog af. (*de telefoon gaat weer*) Wat nou weer? (*wil opnemen*)

Jasper: (*vlug*) Stop! (*houdt hem tegen*) Laat mij maar even. (*neemt op, spreekt als een telefoonbeantwoorder*) Hartelijk welkom bij Kuurhotel Zonfontein... Momentje alstublieft. Al onze medewerkers zijn op dit moment bezig zich te bekommeren om het welzijn van de gasten. U wordt zo spoedig mogelijk ge... (*met vrouwenstem*) Kuurhotel Zonfontein. U spreekt met Birgit, wat kan ik voor u doen... Een

kamer? Zeker, mevrouw, ik zal u doorverbinden met de receptie. Ogenblikje... *(met mannenstem)* Kuurhotel Zonfontein, met bedrijfsleider Jasper Verheul... Ja, ik denk, dat ik nog wel een kamer voor u vrij zal hebben, eens even kijken... *(ergens in bladerend)* Ja, hier heb ik nog een plaatsje voor u, mevrouw Wielinga. Maar ik kan u op dit moment alleen nog maar een kamer aanbieden zonder balkon... Zeker, mevrouw Wielinga, ik heb het genoteerd. En wanneer wilt u...? Ach, dat is vlakbij, dan bent u er zo... Tot zo meteen, mevrouw Wielinga. *(hangt op)* Kijk, zo doet men dat.

Alard: *(bewonderend)* Dat was inderdaad perfect.

Jasper: *(verwaand)* Doe geen moeite, ik weet, dat ik perfect ben!

Alard: *(met een zucht)* Maar of we het met zulke methoden kunnen redden?

Jasper: *(overredend)* Luister, Alard. Wat jij gedaan hebt - om hier als voormalig masseur een kuurhotel te beginnen - was inderdaad riskant. Nochtans, de zaak is tot voor kort beslist rendabel geweest. Maar dat men in de gezondheidszorg zo drastisch moest gaan bezuinigen, is stomme pech. En datzelfde geldt ook voor het feit, dat, toen je vrouw het liet afweten, jij haar de helft moest uitbetalen. Maar als ons dat zaakje met reisbureau De Pelikaan zou lukken, opent dat toch weer perspectieven!

Alard: Nou ja, als jij denkt. *(met een zucht)* Oké, dan doe ik mee. Maar luister, vriend, ik ben van huis uit de masseur. Niet, dat je me als loopjongen gaat inzetten, want ik haat het om met koffers te moeten slepen.

Jasper: *(met vinger op het schema)* Dan mag je in je oude kwaliteit van masseur alvast beginnen met de deur van onze sauna te repareren. Die klemt namelijk al sinds een week.

Alard: *(af via links)* Wordt voor gezorgd, meneer de administrateur.

Jasper: *(hem nakijkend)* Als iemand door pech achtervolgd wordt, is hij het wel. *(heeft ondertussen mobieltje tevoorschijn gehaald en is al bezig in te toetsen)* Maar nu eerst mijn broer... Hoi Eef, met mij! Luister, jochie. Je zei een dezer dagen toch, dat ik, als ik hulp nodig had, op je kon rekenen, weet je nog? *(staat met zijn rug naar de doorgang midden toe)*

Eef: *(met Sandy op via midden, mobieltje aan zijn oor en met koffer, zet die uit handen)* Precies, dat heb ik gezegd. Het is immers niet de eerste keer, dat ik bij jullie uithelp. En daarom ben ik ook al zo goed als bij je.

Jasper: Prima joh. En zeg, breng dan ook je vriendin mee, want we kunnen hier elke man gebruiken!

Sandy: (*richting mobieltje*) Ik ben weliswaar geen man, maar ik kom desondanks toch mee.

Jasper: (*bekijkt kort z'n mobieltje, dan, verwonderd*) Zeg, Eef, heb jij soms een nieuw mobieltje? Het klinkt net, alsof je maar een paar meter bij me vandaan bent.

Eef: Dat is de tegenwoordige techniek, Jasper.

Sandy: Een mooi hemd draagt je broer.

Jasper: (*kijkt weer naar zijn mobieltje, dan weer aan het oor*) Hoe kunnen jullie nou weten wat voor 'n hemd ik draag? Hou op met die flauwekul en kom meteen hiernaartoe!

Eef: (*tikt hem op de schouder*) We zijn er al!

Jasper: (*geschrokken*) Wat? Ben jij nog normaal, man? (*korte begroeting, dan*) Ha, Sandy! (*korte begroeting*) Fijn, dat je meteen bent meegekomen. Maar vertel eens, zijn jullie er allang?

Sandy: Toen je belde, stonden we net voor de deur.

Eef: Weet je, uit je telefoontje, een paar dagen geleden, had ik al geproefd, dat je om hulp verlegen zat.

Sandy: En ik heb inmiddels ook al een kennis gecharterd, om jullie lift te repareren. Zij is... (*vlug*) Ik bedoel, op elektrogebied is hij de beste die ik ken.

Jasper: (*bewonderend*) Jullie denken tenminste mee. Weet je, op dit moment is er geen personeel meer en toch moet dit hier binnen de kortste keren de indruk wekken, alsof het een goed florerend kuurhotel is. We zijn namelijk bezig reisbureau De Pelikaan voor ons te strikken.

Eef: En hoe kunnen wij daarbij helpen?

Jasper: Jullie moeten enerzijds diverse personeelsrollen vervullen en anderzijds zelf als gasten optreden. We verwachten namelijk elk moment de twee winnaressen van de Pelikaanprijsvraag en het is uiterst belangrijk, dat die, na afloop van hun verblijf hier, een goede beoordeling afgeven.

Sandy: (*vrolijk*) Dat kan best leuk worden!

Jasper: Goed mogelijk. (*het op het schema aangevend*) En kijk, zo gaan we te werk. Jij, Eef, doet de receptie en speelt tegelijk voor kelner. En jij, Sandy, staat, als aankomend arts, garant voor het lichamenlijk welzijn van de gasten. En in welke hoedanigheid jullie hier willen logeren, mag jezelf uitzoeken. Maar alles moet wel op dit rollenschema genoteerd worden, zodat de een van de ander weet, waar hij of zij mee bezig is.

Eef: Logisch. En als beloning krijgen Sandy en ik dan een tweepersoons kamer, nietwaar?

Jasper: Dat had je gedacht. Jullie krijgen elk een apart onderkomen, om de indruk te wekken, dat praktisch alle kamers bezet zijn.

Eef: *(bedenkkelijk)* Nou ja. *(andere toon)* Maar goed, dan kan ik mijn talenten als toneelspeler eindelijk eens ten toon spreiden.

Sandy: *(op zichzelf doelend)* En hier staat de kuurarts! Weet je, ik kan de gasten ook een sportprogramma aanbieden.

Jasper: *(de kastdeur dichtmakend)* Ik wist toch, dat ik op jullie kon rekenen.

Eef: Zeg, Jasper, heb jij ma soms al eens iets geschreven over jouw zwendeltje?

Jasper: Ik geloof, dat jij je niet goed voelt. Laat haar maar rustig in de waan, dat ik elektro-ingenieur ben. Jij zult haar toch ook niet geschreven hebben, dat je, in plaats van medicijnen te studeren, op de toneelschool was?

Eef: *(in verlegenheid)* Ik eh... ik ben nog altijd aan het wachten op een passende gelegenheid daartoe. *(arm om schouder Sandy)* Maar ik heb tenminste een aankomend arts als vriendin. Bij Sandy is het namelijk precies andersom.

Jasper: Hoezo andersom?

Sandy: Mijn vader weet niet, dat ik arts wil worden. Die denkt, dat ik op de toneelschool ben. *(kusje op zijn wang)* Daarom passen Eef en ik ook zo goed bij elkaar. Dat zei Melanie laatst ook al.

Jasper: Wie is Melanie?

Eef: Een nichtje van Sandy.

Sandy: *(grinnikend)* Eentje, die ook weet hoe ze de zaak moet beduvelen. Dat schijnt in de familie te zitten, hihhi. En zij is het ook, die hier zo meteen... *(vlug)* Ik bedoel, en zij is het ook, die meteen ja zou zeggen, als haar gevraagd werd hier als personeelslid te komen uithelpen.

Jasper: Dat mag je best doen. Dan zou zij hier als serveerster kunnen optreden. *(al naar rechts)* Maar kom zeg, vooreerst moeten we nu naar de keuken. Dan kan ik jullie ondertussen ook voor de rest instrueren.

Eef: *(allen af)* Zoals u wenst, meneer de chefkok.

Melanie: *(op via midden, met gereedschapskist, gekleed in overall, d'r haren onder een werkpert en met opgeplakte snor; ze is overdreven langzaam; met mannenstem)* Hallo, is hier niemand? *(kijkt om zich heen, doet petje af, dan, met normale stem)* Dringt Sandy er zo op aan, dat ik meteen moet langskomen om de lift te repareren, met als hoofddoel eens een oogje te werpen op een zekere Jasper, en dan is er niemand. *(peinzend)* Echt mijn type zou het zijn, zei ze. Nou ja, dan zal ik de gebeurtenissen eerst maar eens afwachten. *(zet petje*

weer op) Maar dan wel incognito. (*grinnikend*) Zo, nu ben ik weer Karel Brinkman.

Servaas: (*op via midden, met diplomatenkoffertje*) Ik zeg goedendag.

Melanie: (*mannenstem*) Van hetzelfde.

Servaas: Behoort u tot het personeel?

Melanie: Nee, ik ben hier voor reparatie van de lift. Maar nu is het eerst tijd voor een boterhammetje. (*gaat ergens zitten, legt haar voeten op het tafeltje, haalt boterham uit een trommeltje, eet en leest ondertussen de krant*)

Servaas: (*slaat op de bel bij de receptie*) Waarom is hier niemand?

Melanie: Geen idee. Hebt u soms haast, dat u zo nerveus bent?

Servaas: Och, wat heet hier nerveus. Maar ik ben inderdaad een beetje uit m'n doen, omdat ik eindelijk eens met een goed bericht onderweg ben. (*naar haar toe*) Ik ben hier namelijk als vertegenwoordiger van een ziekenfonds. En, zoals gezegd, ook nog met goed nieuws.

Melanie: Nou, dat is dan in feite toch een prettige opdracht. En waarom bent u daarover dan zo uit uw doen?

Servaas: Omdat het lijnrecht staat tegenover het beroep, dat ik daarvoor heb uitgeoefend. Toen was ik namelijk voortdurend onderweg om schulden te innen als beëdigd gerechtsdeurwaarder.

Jasper: (*van rechts op, heeft alleen de laatste woorden gehoord, stokt*) Oei, de deurwaarder! Nu wordt het kritisch! (*met uitgestoken hand op Servaas af*) Hartelijk welkom meneer eh... (*krachtig handen schudden*)

Servaas: Ederveen. Servaas Ederveen. En ik zou graag een onderhoud willen hebben met de eigenaar van Zonfontein. Ik kom hier inzake...

Jasper: (*onderbrekend*) Weet ik, weet ik. En u hebt hier de komende dagen natuurlijk vrij logies! Dat is vanzelfsprekend.

Servaas: Zeer vriendelijk, maar dat kan ik niet aannemen. Bovendien ben ik gekomen om een officiële aangelegenheid te bespreken.

Jasper: Och, dat kunt u nog altijd doen. Gunt u zichzelf nou eerst eens een paar dagen rust. Als ijverig ambtenaar hebt u dat toch zeker wel verdiend!

Servaas: Nou ja, als u zo aandringt... Het is vandaag vrijdag en om twaalf uur zit mijn diensttijd erop. En als ik er de zaterdag dan nog bijneem, zou dat best aardig zijn. Het allernodigste heb ik voor alle zekerheid toch al bij me, omdat ik niet zeker wist of ik het in een dag op en neer zou halen. Maar eh, bent u dan soms de eigenaar?

Jasper: (*al achter de balie*) Nee nee, ik ben de chefkok, Jasper Verheul. (*pakt sleutel van het bord, hem die gevend*) U hebt kamer acht en dit is uw sleutel. (*meer in zichzelf en al schrijvend*) Maar dan moet ik u wel eerst nog even inschrijven.

Melanie: *(voor zich heen, met normale stem)* Dat is die Jasper dus. Inderdaad een interessant manneke.

Alard: *(op van links, met het cijfer "1" van een kamerdeur in de hand, voor zich heen)* Is ook nog de één van kamer achttien eraf gevallen.

Jasper: *(tot Alard)* Goed, dat je er bent zeg. We hebben een nieuwe gast. *(naar hem toe, met forse knipoog)* Die komt vanwege ons probleem, je weet wel.

Alard: *(onnozel)* Geen idee.

Jasper: *(fluisterend)* De deurwaarder.

Alard: *(woedend)* Wat? Dat gespuis waagt het hiernaartoe te komen? *(wil op Servaas af)*

Jasper: *(hem tegenhoudend, nadrukkelijk)* Zeer juist ja. En meneer Ederveen zal, voor het uitoefenen van zijn missie, een paar nachtjes bij ons blijven. *(weer met forse knipoog)* Helemaal gratis natuurlijk. En hij wil overigens ook de grote baas spreken.

Alard: *(nervus)* De grote baas? Die heb ik vandaag nog niet gezien. *(trekt desbetreffend mutsje uit zijn zak, zet het vlug op)* Ik ben hier alleen maar de liftboy *(vlug af via midden)* en heb nog van alles te doen.

Jasper: *(bezwerend)* Duizendmaal excuus, meneer Ederveen, voor het optreden van die man, maar...

Servaas: Ja ja, ik ken dat wel. Stress en nog eens stress.

Jasper: Precies. *(doelt op links)* En eh, uw kamer ligt daar, gewoon de gang door en, zoals gezegd, nummer acht.

Servaas: Dank u, dank u. En zegt u vooral aan uw chef, dat ik hem dringend moet spreken. Maar eh, nu ik er toch ben, zou ik ook net zo goed eerst even van de sauna gebruik kunnen maken, nietwaar?

Jasper: Maar zeker! Moet u beslist doen! *(haalt achter de balie een keurig vierkant opgevouwen badjas tevoorschijn)* Kijkt u eens, uw saunajas. En dan wens ik u een prettig oponthoud bij ons toe.

Servaas: *(af via links)* Ja, dank u.

Jasper: *(opgelucht)* Zo, dat was dat. En ondertussen zitten we ook nog steeds met die kapotte lift!

Melanie: *(vouwt langzaam de krant op, met mannenstem)* Daarom ben ik immers ook meteen gekomen.

Jasper: *(verwonderd)* Hallo zeg. En wie bent u dan wel?

Melanie: Karel Brinkman, van Elektro Geurts. Sandy heeft me gebeld met de boodschap, dat ik de lift moest komen repareren.

Jasper: *(geïrriteerd)* Waarom zit u hier dan zomaar een beetje te zitten? En Sandy zei toch, dat ze de beste man van de firma zouden sturen.

Melanie: *(komt langzaam overeind, bergt in hetzelfde tempo haar trommeltje op)* Luister hier, ik mag dan misschien niet de beste man

zijn, maar de beste kracht ben ik wel. En bovendien wil ik er u op attent maken, dat ik dat hele stuk hiernaartoe ben komen rijden en volgens de vakbond dus recht heb op een kwartiertje schafttijd.

Jasper: Dat hebt u nu dus kennelijk gehad en dan zou ik er maar eens voor gaan zorgen, dat geval weer aan de gang te krijgen.

Melanie: En waar is dat geval?

Jasper: *(doelt geïrriteerd op links)* Daarlangs. *(sarcastisch)* En dan de deur met het woord lift erop.

Melanie: *(op haar gemak af via links, ook sarcastisch)* Goed dat u het zegt, anders was ik er misschien nog langs gelopen.

Jasper: Daar zal ik het toch nog wel eens met Sandy over... *(Melanie weer op haar gemak terug)* Wat is dan nu alweer?

Melanie: Niets. Ik heb alleen de gereedschapskist vergeten. *(met de kist op haar gemak af via links)*

Jasper: Slome duikelaar! Dan had Sandy net zo goed het een of ander juffertje kunnen vragen.

Eef: *(op van rechts, gekleed als portier)* Mag ik me even voorstellen: gediplomeerd portier, Eef Verheul.

Jasper: *(kwaad)* Verdorie, Eef, wat hebben jullie voor een klungelaar van een elektricien georganiseerd?

Eef: Ho ho zeg, dat is geen klungelaar, maar een rasechte vakman. Sandy zegt, dat ze voor die haar hand in het vuur durft te steken.

Jasper: Die man is zo vlug als dikke stront en kun je onder het lopen zijn schoenen verzolen.

Eef: Vertrouw nu maar op Sandy. Die heeft mij nog nooit teleurgesteld. Vertel me maar liever eens wat ik te doen heb.

Jasper: *(achter de balie, Eef komt naast hem staan)* Kijk, in dit boek worden de gasten ingeschreven. Zie je, jullie hebben kamer twintig en eenentwintig, eerste etage. *(doelt op de vaas met rozen op de balie)* En verder moet je er ook aan denken, dat alle vrouwelijke gasten ter begroeting een roos krijgen aangeboden. *(al naar rechts)* Dat zal wel lukken, nietwaar? Dan zal ik ondertussen kijken of ik me in de keuken kan redden. *(af)*

Eef: *(hoofdschuddend)* Zou Jasper nu echt denken, dat hij Sandy en mij gescheiden kamers kan geven? *(het in het boek veranderend)* Eens kijken, dan geef ik mezelf kamer vijftien en Sandy nummertje zestien. Daar zit een verbindingsdeur tussen. En dan krijgen de winnaressen onze kamers. *(zijn ballpoint valt op de grond, hij bukt zich om ze te zoeken)*

Laura: *(op via midden, met koffer)* Goedendag. *(zet koffer neer, kijkt om zich heen)* Hallo, is hier niemand?

Eef: *(weer rechtop)* Steeds tot uw dienst, mevrouw.

Laura: (*geschrokken*) Hemeltje, u laat een mens schrikken. Maar eh, ik kom voor mijn kamer.

Eef: (*haar geïnteresseerd opnemend*) Aha. En hoe lang denkt mevrouw te blijven?

Laura: Voorlopig is het nog juffrouw, en hoe lang ik denk te blijven hangt ervan af hoe vlug ik hier met mijn werk opschiet.

Eef: U bent dus hier om te werken?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto